

50 ANIVERSARI DELS TRACTATS DE ROMA.

Barcelona, 23 de Mars de 2007.

Paraules de Joaquim LLIMONA i BALCELLS, President del Consell Català del Moviment Europeu

Molt Hble. President de la Generalitat, Sr. Ministre, Sr. President del Parlament, Sr. Alcalde; Sr. Vice-president del PE, Sr. Membre de la Comissió Europea,; digníssimes autoritats, representants del cos diplomàtic i consolar, Sres. i Srs.,

Abans de tot agrair a AGBAR, i al seu President Jordi Mercader, la col·laboració en aquest acte, i en particular el que es faci en aquest edifici, nou però emblemàtic.

Em complau i m'honora representar en aquest acte el Consell Català del Moviment Europeu. Celebrem 50 anys d'història en comú, i el Moviment Europeu, creat l'any 1948 per Churchill, Adenauer, de Gasperi, Spaak, Miterrand, hi ha influït i participat decisivament des dels orígens: en la creació del Consell d'Europa i anys més tard de les Comunitats Europees. A Catalunya, entre l'exili i la clandestinitat l'any 1949 es constituí el Consell Català impulsat, entre altres per Enric Adroher Gironella, Josep Sans, Antón Cañellas i Heribert Barrera, amb l'anhel d'apropar el nostre país a un projecte que ens era, per la circumstància política espanyola, sostret. Un anhel compartit amb altres entitats i amb un teixit econòmic i social que ha estat europeista també en temps difícils.

La vocació del Moviment europeu és i ha estat en tot moment treballar per una Europa unida, per una associació voluntària de pobles i estats, en el terreny polític, econòmic i social. Una idea federal d'Europa amb l'individu com a centre i beneficiari del projecte.

La perspectiva que ens donen aquests 50 anys ens permet afirmar que el 25 de Mars de 1957 fou una data històrica.

Del horror de la II Guerra Mundial, amb més de 40 milions de morts i amb actes de barbàrie mai repetits en la història de la humanitat, la Shoah, els pares fundadors i els pobles europeus, i de manera molt especial França i Alemanya, en van treure una gran lliçó: mai més la guerra. En comptes de perllongar l'odi, l'enfrontament i la rancúnia, de les cendres de la destrucció física i de la devastació moral van ésser capaços de construir la més sòlida i estable associació de pobles i països que ha conegut la humanitat, conscients que únicament la Unió permetria retornar a Europa el paper que l'hi correspon, com un territori de progrés econòmic i social, i encara més de democràcia, de preeminència de la llei i defensa i promoció dels drets i llibertats fonamentals. El llegat d'Europa que troba les seves arrels primeres en la Grècia clàssica.

La integració econòmica ha estat un èxit formidable: un mercat interior, una moneda compartida. Però per damunt d'això avui toca valorar sobre tot la transcendència i dimensió política de la Unió Europea, que ha significat el més llarg període de pau i estabilitat democràtica de la nostra història moderna, influint de manera decisiva en la democratització de tot el continent. Nosaltres que hem patit una dictadura, n'hem d'ésser especialment conscients.

Catalunya i Espanya ens hem beneficiat enormement d'aquest procés. La transformació econòmica i social del nostre país i la seva modernització en tots els àmbits, no s'haguessin produït mai sense pertànyer a la Unió Europea. A més, l'estabilitat política que en tot moment Europa ens ha garantit.

Avui parlem d'una Europa en crisi, desorientada. El cert és que la Unió ha d'afrontar nous reptes, ha d'intervenir en els temes claus dels nostres temps: el canvi climàtic, les polítiques energètiques o la immigració, entre altres. Per això ens cal més Europa, més Parlament i més Comissió. Menys polítiques

unilaterals dels Estats, que fan prevaler els seus interessos per damunt del interès comú. No caiguem en l'error d'acusar a Europa de no fer coses que els Estats no l'hi deixen fer.

La Unió té un altre repte: s'ha d'apropar als ciutadans, ha de guanyar legitimitat democràtica. Per això ens cal també una Europa més sensible a les seves identitats i a la seva diversitat cultural i lingüística. Des Catalunya, una nació europea des dels seus orígens, i amb una profunda adhesió al projecte, hem de continuar treballant i reivindicant també aquesta Europa.

Diumenge els Caps d'Estat i de Govern i els més alts representants de les institucions es trobaran a Berlín. Els demanaria que recordessin que la clau de l'èxit del projecte europeu ha estat entendre que l'interès comú ens beneficia més que la defensa dels interessos particulars.

Moltes gràcies per la seva atenció.